

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg synes, det er lidt synd, at statsministeren står og modsiger de tal, som regeringen selv er kommet med. Det kan godt være, at der bliver flere ældre og færre børn i pasningsalderen, men der bliver jo flere i skolealderen. Regeringen har selv i en rapport slået fast, at den demografiske udvikling kræver et større udgiftspres, altså at man har brug for en større udgiftsstigning.

Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren nogle gange kom ud i kommunerne og så, hvordan man skærer ned på skoler, på ældreområdet, på børnepasning. Og jeg vil høre, om statsministeren selv synes, at han lever op til sine valglofter.

Så vil jeg godt sige, at når statsministeren karakteriserer fru Sandy Brinck som en, der ikke tænker statisk, kommer jeg til at tænke på en tidligere Venstremand, nemlig hr. Peter Brixtofte, som gang på gang sagde, at man kunne få økonomien til at holde, hvis man blot tænkte statisk.

Jeg vil godt råde regeringen til ikke at gentage den succes, som man har haft i Farum, ved at tro på, at man ved at give skattelettelser får pengene ind igen. Man kommer til at skære ned, eller man kommer til at få dansk økonomi ud på et vildspor. Det ønsker vi ikke.

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må sige til fru Lotte Bundsgaard, at jeg på intet tidspunkt har anbefalet, at man skulle tænke statisk, som fru Lotte Bundsgaard kom til at sige, tværtimod. Jeg vil netop have, at man skal tænke dynamisk, f.eks. når det gælder udviklingen i de offentlige opgaver.

Jeg tror, at fru Lotte Bundsgaard skal gå hjem og læse på tallene, specielt når fru Lotte Bundsgaard hævder, at der frem til 2010 kommer en stigning i antallet af skolebørn. Det passer ikke. Hvis vi tager antallet af børn fra 7 til 14 år, som er børnene i den skolepligtige alder, er tallet stort set uændret. Der er en lillebitte stigning, men det er stort set uændret i den her periode, hvorimod der bliver færre børn fra 0 til 6 år, altså dem, der skal passes. Så bliver der flere ældre. Men i gruppen af de ældste ældre kommer der stort set ikke nogen stigning. Det er stort set det samme antal som i dag.

Det er jo alle sådan nogle tal, man må tage i betragtning og sige, at den politiske opgave er at flytte ressourcer derhen, hvor der er voksende behov, og væk derfra, hvor der faldende behov.

Se, det er den dynamiske tænkning, som jeg anbefaler.

Formanden:

Et sidste spørgsmål til fru Lotte Bundsgaard.

Lotte Bundsgaard (S):

Statsministeren må undskylde, at jeg kom til at bruge et forkert ord.

Jeg kunne godt tænke mig at tage lidt fat i det her med de dynamiske effekter. Hvad mener statsministeren med dynamiske effekter? Jeg kan huske, at finansministeren på et pressemøde sammenlignede den kommunale sektor med udviklingen i mobiltelefonbranchen. Betyder det, at hjemmehjelperne skal løbe meget hurtigere for at opnå de her dynamiske effekter? Eller hvad betyder de dynamiske effekter, når statsministeren bruger de ord?

Jeg synes egentlig, at regeringen burde stå ved sin politik. De Konservative gør det jo så flot og siger, at hvis vi skal have skattelettelser, betyder det, at man skal skære ned på overførselsindkomster eller på velfærden eller på børnechecken, eller hvad ved jeg.

Jeg synes ikke, det er særlig klart, hvad regeringen vil. Man skaber sig et eller andet råderum, hvor ingen rigtigt ved, hvor de 10,6 mia. kr. i skattelettelser kommer fra. Men vi, der færdes rundtomkring, hvor mennesker færdes, kan se, hvad det betyder, nemlig at der bliver skåret ned på ældreområdet, at der bliver skåret ned på vores børns pasning osv.

Det var altså ikke det, statsministeren sagde under valgkampen at han ville gøre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke talt om dynamiske effekter. Jeg har anbefalet, at man tænker dynamisk, det vil sige, at man tager sig sin politisk opgave alvorligt og fører penge derhen, hvor behovene vokser, og fjerner dem derfra, hvor de falder. Det er opgaven.

Lad mig så understrege over for fru Lotte Bundsgaard, at frem til år 2010, som er den periode, vi betragter her, bliver der faktisk flere penge til offentligt forbrug. Der kommer en realvækst på 4,5 pct. i rigtige penge, renset for inflation. Det svarer til godt 16 mia. kr., hvoraf halvdelen går til at dække, at der faktisk bliver flere ældre m.v. Den anden halvdel går til, at man også kan lave en beskedent forbedring af kvaliteten af visse velfærdsydelse.